

Hãy Sống Khiêm Nhường

Quần áo ta dùng để che thân

Tội chi trả đắt gấp mấy lần
Cho Guess, Chanel, cho nhãn hiệu
Mua rồi, cày tối mặt, cực thân
Xe, nhà, tàu thuyền... là của ai?
Monthly trả góp, nợ dài dài
Như vậy có chi mà vênh vào
Kiêu kỳ, tự phụ chẳng nề ai!

Khoe khoang hách dịch chi dzậy trời?
Đi cày sáng tối, làm hụi hơi
Chỉ vì tiếng khen nên làm cô
Có ngày tim ngừng là chết toi!
Khi giàu khi thịnh, chớ vênh lên
Đến khi mất job, lúc cạn tiền
Nhà to bị kéo, không xe cộ
Lúc đó làm gì dám vênh lên?

Lắm của hay nghèo cũng vậy thôi
Xuôi tay nhắm mắt, lìa cõi đời
Giàu nghèo cũng chỉ vài tác đất
Kiêu căng làm gì vậy người ơi!

Khiêm nhường hiền hậu, sống nhu mì
Hết mình phục vụ, dám cho đi
Đời này được Chúa ban phúc lộc
Đời sau ơn phúc chẳng sao bì.

Lm Daminh Phạm Tĩnh, SDD